

ogsaa finde sig i, at det kan blive behandlet paa selsamme Maade (Hør!); thi det skulle vi aldrig glemme, at den Reform, som vi ville udføre oventil, maa ogsaa gjennemføres nedentil, og at det kun nytter lidet at tale om, at Statsstyrelsen skal vise Alabenhed, og at alle Dyder skulle gjøre sig gjældende i Regjeringen, naar Folket ikke selv vil lægge Bægt paa hien og disse, og naar man gaaer ud fra den Forudsætning, at hvad man forlanger hos og af Regjeringen, ikke behøver at affpele sig i Borgernes Liv. Imidlertid er jeg, med denne Anskuelse af Indtægts- og Formuesskattens Nødvendighed, efter vor Udviklings hele Gang dog paa ingen Maade saa indtaget i den, at jeg ikke ret vil erkjende dens Mangler, og at i er under bestaaende Forhold i enkelte Lande kan være Meget, som taler mod dens Indførelse eller, som i det Mindste kunde gjøre det tilraadeligt, at oppebie en for dens Indførelse mere beleilg Tid. Det er desuden aldeles ikke Rigsdagen affsaaret, til October igjen at komme ind paa den, naar den Maade til at reise Statens Behov ved en ny Bessatning, som den ærede Finantsminister har bebudet, ikke skulde finde Rigsdagens Bifald og Samtykke, og deri maa desuden vistnok Enhver give den ærede Finantsminister fuldkommen Ret, at det ikke er nok, at en Bessatning har Navnet af en Formues- og Indtægtskat, men at det væsentlig berover paa, hvorledes den er indrettet. Dersom man altsaa endog nu vilde paalægge Regjeringen at fremkomme med en saadan Skattemaade, saa var der dog intet Stort vundet derved, naar det Forslag, som fremkom, ikke var antageligt, paa Grund af Bessatningens Indretning; thi det er unægteligt, at i den Tid, Rigsdagen er samlet, vil den ikke kunne omdanne en Formues- og Indtægtskat, naar den skulde beroe paa en i det Hele forfæstelig Grundvold. Rigsdagen vil vel kunne indføre enkelte Rettelser og enkelte Forbedringer i Modaliteten; men, er Grundlaget ikke saaledes, at man kan antage det, saa nytter det kun lidet, at Ministeriet er fremkommet med et saadant Forslag. Jeg skal blot endnu tilføie en eneste Bemærkning, med Hensyn til den af Finantsministeren angivne Grund, hvorfor han ikke har optaget Udvalgets Forslag, at de 3 Mænd,

som af hvert Thing skulle udnævnes til at kontrollere, hvad der angaaer Creditbeviserne, skulle udnævnes af Thingenes egen Midte; Grunden, sagde den ærede Finantsminister, var den, at noget Sligt ikke havde fundet Sted, da i Maret 1848 den daværende Lov blev forelagt for Provindsialstænderne. Jeg troer imidlertid, at der er en stor Forskjel imellem Provindsialstænder, som gif deres Død imøde, og Rigsstænder, som gaae deres Liv imøde. Det var naturligt, at man, da Provindsialstænderne ikke skulde udvikles, ikke brød sig om at udvalge Mænd af deres Midte, medens Udvalget har troet, at det var rigtigst, at denne Samling af Folkets Udsendte, som repræsenterer Folket, af sin egen Midte valgte dem, som skulde udøve en saa betydelig og vigtig Myndighed. Det er sandt, at hvad der skydes over paa disse Mænd, til enkelte Tider kan medføre temmelig meget Arbeide og Besvær for disse, men det forekommer mig, at dersom Noget er pligtigt til at underkaste sig Besværligheder og Arbeide i Statens Tjeneste og for dens Skyld, saa maa det være Folkets Repræsentanter, og det vilde ikke engang see smukt ud, om man vilde vælge udenfor sin Midte, fordi man vilde skaane dem, som ere i vor Midte.

Bregendahl: Det Forslag, jeg har til-
 ladt mig at stille, og som er opført paa Afstemningslisten under Nr. 29 s, gaaer, som det sees, ud paa at nedsette de i Lovudkastet foreslaaede Rentier af Creditbeviserne til det halve Beløb. Naar der udstedes det Antal af Creditbeviser, og der vedtages saadanne Indløsningsregler, som Udvalgets Forslag indeholder, saa vil Renten af Creditbeviserne med den Størrelse, som Udcastet har foreslaaet, udgjøre circa 180,000 Rbd., og altsaa vil Nedsettelsen til det Halve beløbe sig til henimod 90,000 Rbd. Jeg troer, det er en ikke uvæsentlig Besparelse, som saaledes kunde indvindes ved at nedsette Renten til det halve Beløb, og jeg troer, at denne Besparelse saameget mere bør indtræde, naar man seer hen til, hvem det er Gevinsten vil tilfalde. Saaledes som det er gaaet med Creditbeviserne sidst, er det dem, som enten tilfældigt eller efter Speculation ere i Besiddelse af Creditbeviserne i det Dieblif, de